

πίου καὶ Βουναρίων. Ἡ ἀσθένεια ἐμφανίζεται ἐντονωτέρα κατὰ τὰ ἔτη μὲ βροχεράν ἀνοιξιν. Συνήθως εἶναι παροδικῆς μορφῆς καὶ τὰ φυτὰ μετὰ πάροδον ὀρισμένου χρόνου (ἰπὸ 20ημέρου καὶ πλέον) ἐπανακτοῦν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον τὸ φυσι-
κόν των χρώμα.

Ἡ ἀσθένεια ἐμφανίζεται ἔτι ἐν-
τονωτέρα ἀπὸ τινων ἑτών, ὅπου τὴν
κατεργασίαν τοῦ ἐδάφους διὰ τῆς ἀ-
ξίνης ἀντεκατέστησεν ἡ φρέζα.

Ἡμεῖς συνιστῶμεν τὴν ἀντικατά-
στασιν τῆς σκαφῆς δι' ἀρόσεως ἰπ-
ποκινήτου ἢ μηχανοκινήτου καὶ εἰς
μικρὸν βάθος (ἐκεῖ ὅπου δύναται
τοῦτο, νὰ γίνῃ γενικῶς) καὶ νὰ μὴν
καταστρέφεται ὁ ἴστος τοῦ ἐδάφους.
Ὅπου ὅμως αἱ συνθῆκαι δὲν ἐπιτρέ-
πουν τὴν ἀντικατάστασιν τῆς σκα-
πτικῆς φρέζας κατὰ τὴν σκαφὴν νὰ
μετατίθεται αὕτη ὅσον εἶναι δυνατόν
ἀργότερον, ἵνα μειωθῇ ἡ ἐπίδρασις
τῶν βροχοπτώσεων. Τὸ σκάλισμα νὰ
ἐκτελεῖται διὰ φρέζας—τὸ δὲ ἔδαφος
νὰ εὐρίσκειται πάντοτε εἰς τὸν ρόλον
του—πρὸς ἀποφυγὴν κονιοροποιή-
σεως.

Θεραπεία σιδηροπενίας:

Αὕτη γίνεται:

α.) Διὰ ψεκασμῶν μετὰ ἢ ἄνευ
βορδιγαλλείου πολτοῦ ὀργανικοῦ σι-
δήρου (CHELATES) 0,12—0,25 %
(12—25 γραμμάρια ἀνὰ ψεκαστῆρα.

β.) Ἐπάλειψις τῶν πηγῶν τοῦ
κλαδεύματος διὰ διαλύσεως 40 %
θειικοῦ σιδήρου καὶ 5—10 % νιτρι-
κοῦ ὀξέος.

γ.) Ἀπὸ ἐδάφους προσθήκη 100
χιλιογράμμων ἀνὰ στρέμμα θειικοῦ
σιδήρου μετὰ γύψου καὶ θείου ἢ
2,5—5 χιλιόγραμμα κατὰ στρέμμα
ὀργανικοῦ σιδήρου (CHELATES) ἢ
ἄρδευσις κατὰ τὴν ἀνοιξιν τῶν πα-
σχόντων πρέμων διὰ 12 χιλιογράμ-

μων ὕδατος, περιέχοντος 300 γραμ-
μάρια θειικοῦ σιδήρου ἀνὰ πρέμον.

Πειράματα καταστολῆς σιδηρο-
πενίας ἐγένοντο παρ' ἡμῶν εἰς πε-
ριοχὴν Κορώνης διὰ 4 ψεκασμῶν ὕ-
δατοδιαλύματος ὀργανικοῦ σιδήρου
(CHELATES) 0,20 % γραμμάρια ἀνὰ
ψεκαστῆρα ἐπὶ διαιτίαν.

Χρησιμοποιηθέντα φάρμακα: 138
Fe, Na Fe καὶ 330 Fe. Καλύτερα ἀ-
ποτελέσματα ἔδωσε τὸ 330 Fe (εἰς
τινας περιπτώσεις), ἐνθ' ἀλλαχοῦ δὲν
εἶχομεν αἰσθητὴν διαφορὰν μετὰξὺ
τούτου καὶ τοῦ 138 Fe. Αἱ ἐπεμβά-
σεις ἐγένοντο ἀνὰ 10ῆμερα χρονικὰ
διαστήματα ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν
χλωρωτικῶν συμπτωμάτων.

Ἀπὸ τοῦ δευτέρου ψεκασμοῦ ἠρ-
χιζεν ἡ ἀποκατάστασις τοῦ φυσιολο-
γικοῦ χρώματος τῶν φύλλων, ἡ δὲ
ὑγεία τῶν πρέμων ἐξησφαλίζετο διὰ
2—3 ἔτη.

Ἐφαρμογαὶ καταστολῆς σιδηρο-
πενίας ἐγένοντο διὰ CHELATES
(περίπτωσης α' θεραπείας) καὶ διὰ
συνδυασμοῦ ψεκασμῶν διὰ CHELA-
TES τὴν ἀνοιξιν καὶ θέρους καὶ διὰ
ἄρδευσεως συγχρόνως τῶν πασχόν-
των πρέμων διὰ 12 χιλιογράμμων
ὕδατος περιέχοντος 300 γραμμάρια
θειικοῦ σιδήρου ἀνὰ πρέμον. Τὰ ἀ-
ποτελέσματα θεραπείας εἰς ἀμφοτέ-
ρας τὰς περιπτώσεις ἦσαν ἱκανοποι-
ητικά.

Τὰ πειράματα δέον νὰ συ-
νεχισθοῦν εἰς εὐρύτεραν κλίμακα
καθ' ὅσον εἶναι ἐνδεχόμενον ἡ Κο-
ρινθιακὴ σταφιδάμπελος ἐπὶ ἀμερι-
κανικῶν ὑποκειμένων, ἅτινα εἶναι
κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον εὐαίσθη-
τότερα εἰς τὸ ἀνθρακικόν ἀσβέστιον,
νὰ ἐμφανίσῃ ἐντονωτέρα φαινόμενα
χλωρώσεως ὁπότε θὰ καταστῇ δυσχε-
ρῆς ἡ ἀναμπέλωσις διὰ ἀμερικανι-
κῶν ὑποκειμένων εἰς τὰ λίαν ἀσβε-
στοῦχα ἐδάφη.